

Han antager maaste — det synes i alt Fald saa — at Hospitalsagen vil være stærkt nok til at trække Garnisoneringsspørgsmaalet i Havn; men saa stærkt tror jeg ikke, Hospitalsagen er, skønt jeg saavel som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) og forskellige andre, vel de fleste Medlemmer i Tinget, lægger Bøgt paa, at dette Spørgsmaal bliver løst. Jeg tror, at den højtærede Minister overvurderer Hospitalsagens Bæreevne, naar han tror, at han derigennem skulde saa sine Garnisoneringsønsker og i det hele taget sine militære Drufter i de Retninger, som jeg før antydede, tilfredsstillede. Jeg tror ikke, vi lægge saa stor Bøgt derpaa, at vi af den Grund skulle fremsthynde Garnisoneringsspørgsmaalets Ordning og lette Ministeren Afgang til adskillig flere Millioner ved at sælge gode, Staten tilhørende Byggegrunde, end vi ellers vilde fra dette Tings Side. Jeg tror tværtimod, det vil have meget stor Betydning, at vi kunne holde de to Spørgsmaal ude fra hinanden saaledes, at vi kunne saa hele Spørgsmaalet om nye Kaserner og Magestifte og Salg af Militæretaten tilhørende Grunde taget under selvstændig Overvejelse og ikke som Anhang til denne Sag. Det er en forfæret Maade at gøre den store Sag til et Anhang til den lille. Hvad den højtærede Minister nu fortæller os om, at det er nødvendigt ikke blot at bevare Blegdamsfælled og Østerfælled, men ogsaa den tilbageværende Del af Nørrefælled, det strider mod, hvad man hidtil har antaget. Men jeg tvivler ikke om, at man kunde finde Anledning til en Udvikling af Militærvæsenet i mange forskellige Retninger. Følgelig vil man, hvis Nørrefælled ikke er bleven anvendt hidtil, undtagen til den noksom bekendte Lejr, dog ganske vist snart finde en Anvendelse deraf, naar der bliver Tale om at gøre en anden Brug af Fælleden. Men naar det er eller har været saa nødvendigt for Militæretaten at beholde Fælledeerne til sin Raadighed, maa det i høj Grad forbaude, at Staten har været saa villig til at overlade til Kommunen den ene efter den anden Del af Fælledeerne, uden at kræve noget som helst Bederlag. For saa Nar siden overlod man til Kommunen den Blads, hvor nu Blegdamshospitalet staar. Jeg taler ikke om den gamle Overdragelse af St. Johannes Kirkes Grund. Det var den yderste Spids, som vanskelig kunde komme til Anvendelse, og det er desuden saa langt tilbage i Tiden, at jeg ikke skal dvæle derved. Men Overdragelsen af Blegdams-Hospitalsgunden ligger ikke saa langt tilbage i Tiden, og endnu

fortere tilbage i Tiden ligger Overdragelsen af den Grund, hvorpaa den nye Ladegaard var opført, som ogsaa strækker sig ind paa Nørre Fælled og har fremkaldt højt mærkværdige Vinkler og Kroge paa Nørre Fælled. Naar Kommunen har stillet saadanne Begæringer, saa har Krigsbestyrelsen ikke haft noget at indvende; fremkommer der derimod en saadan Begæring fra Rigsdagens Side, saa stiller Krigsbestyrelsen saadanne Betingelser for os, at enhver maa sige til sig selv: Naar det skal koste saa meget og saa store Spørgsmaal skulle bringes i Forbindelse dermed, saa lad det hellere blive, som det er. Saaledes tror jeg, Sagen maa opfattes fra dette Tings Side. Vil man have dette Spørgsmaal løst, saa maa det løses fra sin Forbindelse med de militære Spørgsmaal, ellers maa man hellere lade Sagen vente. Men ved denne Afstilling er Spørgsmaalet om Garnisonerings- og Kaserneringsforholdene jo slet ikke skudt til Side. Det vil vel ikke blive løst i Forbindelse hermed. Det kan løses selvstændigt. Men hvad der maa kræves med Hensyn til dette Spørgsmaal, er, at vi maa have fuldstændige Planer. Først vil vi kun en Anthynding, som laa i Kontrakten med Kommunen, og saa saa vi i Nar et Par enkelte Lovforslag, men vi vide jo alle, at der staar meget mere tilbage. Begge de ærede Ministre, som have haft Ordet, have omtalt, at Spørgsmaalet om Kastelletts hele eller delvise Evaluering staar i Forbindelse dermed og maa blive en nærmere eller fjærrere Følge deraf. Det er os ingenlunde muligt at overse dette Spørgsmaals Kæfkebidde, hverken de Dre, det vil kræve af os senere, eller de Jordele, det kan bringe os. Med Anthynderinger kunne vi ikke nøjes. Der maa foreligge en fuldstændig klar Plan, før man kan tale derom; men en saadan Plan foreligger jo ikke. Det har jo endnu i alt Fald indtil denne Samling været den ærede Kultusminister, med hvem vi forhandlede om disse krigsministerielle Spørgsmaal, og den ærede Krigsminister viste os saa den Venlighed at være til Stede og af og til tage Ordet under Forhandlingen, men Tinget og Udvalget har ikke haft nogen Dpfordring til at drøfte Spørgsmaalet med Krigsministeren, og den ærede Krigsminister har ikke vist sig og i denne sin Egenstabs gjort Henvendelse til Rigsdagen, Folketinget eller dets Udvalg. Lad os saa det Spørgsmaal afgjort for sig, jeg tror, det er og bliver en Betingelse for, at Hospitalsspørgsmaalet kan løses. Vi have hørt saavel den ærede Kultusminister som det ærede Medlem for Københavns 4de Kreds (Scharling) med Varme forsvare den Kontrakt, som er af-